آن، کمک به تهیه تجهیزات ورزشی با اولویت مدارس کم‌برخوردار است. محمد جعفری، معاون تربیت بدنی و سلامت آموزش‌وپرورش درباره جزئیات این تفاهم‌نامه به «هم‌میهن» می‌گوید: «براساس این تفاهم‌نامه باید حداقل ۵۰ درصد مدارس هر منطقه یا شهرستان در کل کشور این تجهیزات را خریداری می‌کردند. مشارکت برای خرید این تجهیزات بخشی به‌عهده وزارتخانه و بخش دیگر برعهده استان و شهرستان است. کاروان ورزشی «مهر با نشاط» در تاریخ ۲۹ شهریورماه به استان‌ها و مدارس ارسال شد و نزدیک به یک میلیون و ۵۰۰ هزار قلم کالای ورزشی و بهداشتی خریداری کردند.» به گفته او، این کالاها باتوجه به نیازی که کارشناسان در سطح مناطق و شهرستان ارزیابی و در فرم‌های خاصی مشخص کرده بودند و با اعتباری که وزارتخانه مشخص کرد و اعتباری که مدارس استان‌ها از درآمد اختصاصی‌شان یا سایر منابع می‌توانستند جذب کنند، تهیه شدند: «درحال‌حاضر براساس سامانه‌ای که طراحی شده، مدیران وارد سامانه می‌شوند و اعلام می‌کنند تجهیزات دریافت کردند یا نکردند.» او می‌گوید، این مسیری است که شروع شده و ادامه خواهد داشت.

جعفری در پاسخ به سوال دیگری درباره راهکارهای این وزارتخانه برای جبران کمبود نیروی انسانی متخصص می‌گوید: «اولین مسیر، جذب نیرو از طریق ماده ۲۸ و دانشگاه فرهنگیان است که تعداد قابل‌توجهی امسال در حوزه تربیت بدنی جذب شدند. مسیر دیگر، جذب معلمان حق‌التدریسی و مسیر سوم، آموزش آموزگاران پایه است که بتوانند دراین‌زمینه کمک کنند.» او در ادامه به آخرین آمار سرانه فضاهای ورزشی مدارس اشاره می‌کند: «آمار استان‌ها نشان می‌دهد که سرانه فضای ورزشی ۰/۳۸ مترمربع است که ۰/۲۱ مترمربع درون‌مدرسه‌ای و ۰/۱۷ مترمربع برون‌مدرسه‌ای است. براساس آمار و تکلیفی که قانون برنامه هفتم به دستگاه محول کرده، باید سرانه فضاهای ورزشی درون‌مدرسه‌ای در پایان برنامه هفتم به یک‌مترمربع برسد.» یکی از محورهای تفاهم‌نامه فروردین‌ماه، ایجاد دو هزار و ۸۶۲ فضای ورزشی در قالب زمین چمن مصنوعی، کفپوش‌های روباز، تجهیز کلاس درس تربیت بدنی و تیپ پنجم سالن‌های ورزشی، تکمیل سالن‌های ورزشی سقف بلند و تعمیر، بهسازی و بهینه‌سازی برخی از فضاهاست: «این موضوع در طرحی با عنوان «میدان همدلی» و کیفیت‌بخشی از طریق توسعه فضاهای ورزشی درون‌مدرسه‌ای با مشارکت مردم با رویکرد دولت چهاردهم در آموزش‌وپرورش انجام شد و در چهار مرحله تا پایان هفته تربیت بدنی افتتاح شده که براساس تفاهم‌نامه جدید، این مسیر باز هم اتفاق خواهد افتاد که بتوانیم سرانه فضای ورزشی را ارتقاء دهیم.» به گفته او سازمان‌نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس کشور هم از اعتبارات تملکی که از طریق ۰/۲۷ مالیات بر ارزش‌افزوده جذب می‌کند به‌دنبال این است که پروژه‌های نیمه‌تمام را تکمیل کند و هر درصدی از آنها هم که تکمیل شود، به سرانه فضای ورزشی کشور اضافه خواهد شد. معاونت تربیت‌بدنی و سلامت آموزش‌وپرورش، از تابستان امسال طرحی به‌نام «رصد و پایش فضاهای ورزشی» را آغاز کرده است: «دوره‌های آموزشی برگزار و ناظرینی تربیت شدند که آنها هم به استان‌ها رفتند و ناظرانی را تربیت کردند و سامانه‌ای طراحی شد که براساس شاخص‌های تعریف‌شده فضاهای ورزشی به‌دقت از تمام ابعاد وارد سامانه شود و یک خودارزیابی انجام شود.» به گفته او، ناظران ملی در این پروژه ورود کردند و رصدهای لازم را انجام دادند: «این کار انجام شده و منتظر خروجی آن هستیم که بتوانیم در آینده نزدیک، آمار جدید و دقیق فضاهای ورزشی را ارائه کنیم.» او در پاسخ به سوال دیگری درباره وضعیت صدور کارنامه سلامت برای دانش‌آموزان می‌گوید، دو موضوع دراین‌باره در حال انجام است: «موضوع اول، گواهی سلامت دانش‌آموزان است که اولیاء باید در ابتدای سال تحصیلی فرمی را پُر و رضایت‌شان را اعلام کنند. اگر هم دانش‌آموز مشکل جسمی دارد، پزشک باید تایید کند که او به‌دلیل مشکل پزشکی نمی‌تواند فعالیت ورزشی انجام دهد. پیش‌تر این فرآیند به‌شکل دستی انجام می‌شد اما امسال الکترونیکی شده و هر دانش‌آموز در سامانه مای مدیو، فرمی دارد که باید آن را پُر کند.» به گفته او، این فرم ملاکی است که براساس آن تشخیص می‌دهند، دانش‌آموز می‌تواند فعالیت ورزشی انجام دهد یا نمی‌تواند: «موضوع دیگر هم بحث غربالگری دانش‌آموزان در حوزه سلامت است. این غربالگری در زمان ورود به مدرسه، سپس در پایه‌های سوم به چهارم، سپس ششم به هفتم و نهم به دهم، با همکاری وزارت بهداشت و درمان انجام می‌شود.»

شکست درس تربیت‌بدنی در مدارس

کوکب بداغی‌پگاه، معلم ورزش در یکی از شهرهای خوزستان است. او درباره کمبود امکانات ورزشی در مدارس به «هم‌میهن» می‌گوید، قهرمانان فردای این سرزمین در زمین‌های خاکی و حیاط‌های آسفالت محبوس‌اند: «ثروت ملی که باید برای ساختن مدارس ایمن، زمین ورزشی استاندارد و آینده روشن فرزندان ایران هزینه شود، به جیب گروهی خاص سرازیر می‌شود؛ این نام‌اش کمبود نیست؛ خیانت به آرمان‌های ملی و نسل آینده است.» به گفته او، تا زمانی که مدارس ایران کانکس و کپر باشد و ساختمان ادارات از سنگ مرمر، نباید انتظار پیشرفت در آموزش را داشت: «کمبود امکانات ورزشی در مدارس ایران را نمی‌توان صرفاً یک کمبود دانست، به‌نظر من یک شکست ساختاری است. براساس استانداردهای سازمان جهانی بهداشت هر دانش‌آموز به حداقل چهار تا شش مترمربع فضای ورزشی نیاز دارد. اما در بسیاری از مدارس ما، این رقم به یک‌مترمربع هم نمی‌رسد. این محرومیت، درس تربیت‌بدنی را از یک حق مسلم به یک ساعت خطر تبدیل می‌کند.» بداغی در سال ۱۴۰۰ پس از آنکه دو سال شفاهی درباره مشکلات حیاط مدرسه حرف زده بود، نامه‌ای به مدیر مدرسه‌ای که در آن کار می‌کرد نوشت و این موضوع را مطرح کرد که برخی از نقاط حیاط مدرسه، حادثه‌خیز است. اما مدیر مدرسه به‌جای بررسی موضوع، نامه را به حراست اداره کل آموزش‌وپرورش شهرشان فرستاده است: «حیاط‌های آسفالتی و غیراستاندارد نه‌تنها زمینه‌ساز آسیب‌های عضلانی اسکلتی است، بلکه همان‌گونه که تجربه من نشان داد، هشدار درباره آنها هم اغلب نادیده گرفته می‌شود.» او مرگ هر دانش‌آموز در محیط آموزشی را یک شکست جمعی می‌داند: «داده‌های پژوهشگاه تربیت‌بدنی نشان می‌دهد که بیش از ۷۰ درصد این حوادث قابل پیشگیری‌اند.»

بداغی سه عامل؛ پزشکی، آموزشی و مدیریتی را عواملی می‌داند که می‌توانند سبب بروز حوادث و منجر به مرگ دانش‌آموزان شوند: «برای شناسایی بیماری‌های خاموشی مانند «کاردیومیوپاتی هیپرتروفیک» که شایع‌ترین عامل مرگ ناگهانی در ورزشکاران جوان است، با فقدان غربالگری مواجه‌ایم. برگه سلامتی که توسط مدارس در اختیار دانش‌آموزان گذاشته می‌شود بیشتر اوقات فرمالیته است و توسط پزشک عمومی، در ویزیتی زیر یک‌دقیقه، با مهر و امضاء تحویل دانش‌آموز می‌شود.» بداغی در طول سال‌های معلمی‌اش شاهد چندین مورد بوده که دانش‌آموزان، نظارت پزشکی مناسب را دریافت نکرده‌اند: «در یکی از مدارسی که کار می‌کردم، مدیر از پزشکی دعوت می‌کرد و همه دانش‌آموزان با سرعت نور توسط پزشک معاینه می‌شدند. پزشک به‌صورت تصادفی چند سوال می‌پرسید، درنهایت فشار دانش‌آموز را چک می‌کرد و اگر نرمال بود، اعلام می‌کرد که مانعی برای ورزش ندارد.» اجرای فعالیت‌های غیراصولی و فشارهای ورزشی یکسان‌ساز، بدون در نظر گرفتن تفاوت‌های فیزیولوژیک، مسئله دیگری است که بداغی از آن انتقاد می‌کند و آن را از جمله عوامل آموزشی مشکل‌ساز می‌داند. او همچنین به مسئله پوشش دختران در ورزش اشاره می‌کند و از آن به‌عنوان تناقضی دردناک نام می‌برد: «از دیدگاه علم فیزیولوژی ورزش، پوشش غیراستاندارد (مانند مقنعه و مانتوهای ضخیم) موجب اختلال در سیستم تنظیم حرارت مرکزی بدن می‌شود. این امر خطر «هایپرترمی» یا افزایش بحرانی دمای بدن و ایست‌قلبی را به‌شکل محسوسی افزایش می‌دهد و زمانی که اولویت مدیر کنترل موی سر است تا کنترل ضربان قلب، درحقیقت، ظاهر بر سلامت پیروز شده است.» او بر این‌باور است که کارنامه سلامت یک سندپویای مراقبتی است که می‌تواند با شناسایی زودهنگام مشکلات، نقش یک سیستم هشدار اولیه را ایفا کند: «اجرا نکردن کارنامه سلامت، تنها به‌دلیل هزینه‌بر بودن نیست. این امر نشان‌دهنده فقدان اراده سیاسی و باور نداشتن به اولویت سلامت بر سایر شاخص‌های ظاهری در نظام آموزشی است.» او می‌گوید در ساختاری که حل یک مشکل کوچک ایمنی حیاط مدرسه به یک بحران اداری تبدیل می‌شود، صحبت از یک طرح ملی مانند کارنامه سلامت، آرزویی دور از دسترس به‌نظر می‌رسد: «ما در حال ازدست‌دادن سرمایه انسانی‌مان در پشت دیوارهای مدارسی هستیم که گاه خود به دام آن تبدیل شده‌اند. این درحالی است که سلامت دانش‌آموزان نباید قربانی روزمرگی، بی‌توجهی و فرهنگ نادرست مدیریتی شود.»

کودکان و نوجوانان بی‌پناه

«تربیت‌بدنی از همان اول ابتدایی، جایگاه درستی نسبت به مأموریت ذاتی و ماهیتی آموزش‌وپرورش ندارد.» این جمله را محمد داوری، کارشناس آموزشی و سخنگوی سازمان معلمان ایران به «هم‌میهن» می‌گوید. او معتقد است، تربیت‌بدنی در مدارس به‌قدری تنزل پیدا کرده و در حاشیه قرار گرفته که زنگ ورزش در بیشتر مدارس در حداقل شرایط و ویژگی‌های یک زنگ مبتنی بر تربیت‌بدنی است: «اولین گام سنجش برای ورود به مدرسه، براساس مأموریتی که مدارس دارند، شکل‌گیری پرونده تربیت‌بدنی و تندرستی است. این اتفاق نمی‌افتد و معلم ورزش که باید با دانش‌آموزان کار کند اطلاعاتی درباره بیماری‌ها، نارسایی‌ها، ویژگی‌های بدنی آنها، همچنین اطلاعات پزشکی‌شان ندارد.» به گفته او این ضعف اطلاعات موجب‌شده که نگاه سطحی و حداقلی نسبت به دانش‌آموز داشته باشند: «امکانات و تجهیزات کم است و مربی اختصاصی تربیت‌بدنی هم کم است. همان مربیان اختصاصی با امکانات هم به‌دلیل محدودیت زمانی، کاهش انگیزه‌های شغلی، اهمیت‌ندادن مدیران مدارس به جایگاه تربیت‌بدنی، پیگیری‌نکردن اولیا و اولویت نداشتن تربیت‌بدنی برای اولیا و دانش‌آموزان، سبب تنزل تربیت‌بدنی به پایین‌ترین سطح خودش در مدارس شده است.»

داوری می‌گوید آموزش‌وپرورش متمرکز، پرمشغله و گرفتار روزمره‌های خودش، از اولویت‌هایش دور شده است: «آموزش‌وپرورش انقدر درگیر روزمرگی‌هایش است که به‌صورت هدفمند و برنامه‌محور، متمرکز بر اولویت کارکردهای مدرسه نیست. بسیاری از طرح‌ها و برنامه‌های خوبی که وجود دارد یا می‌تواند تدوین شود به‌دلیل گرفتاری‌ها و روزمرگی‌های آموزش‌وپرورش، تمرکز بالا و دستورالعمل محوربودن و اختیارندادن به مدارس و مراکز گرفتار بوروکراسی، ضعف مدیریتی و ساختاری است که باعث‌شده همچنان کارنامه سلامتی عملیاتی‌نشده باشد.» او در ادامه آلودگی هوا را یکی از تهدیدکننده‌های سلامت دانش‌آموزان می‌داند: «در دوره کودکی و نوجوانی، آلودگی هوا تاثیر بیشتری دارد چون قلب، ریه و دستگاه تنفسی آنها در حال رشد و آسیب‌پذیر است. به‌همین‌دلیل بی‌توجهی به این مسئله آسیب را تشدید می‌کند.» دانش‌آموزان علاوه بر رفت‌وآمدی که دارند که می‌تواند منجر به آسیب به آنها شود، حتی در زنگ‌های تفریح هم در معرض این آلودگی هستند: «حتی اگر دانش‌آموزان در زنگ‌های ورزش، ورزش هم نکنند، در زنگ‌های تفریح می‌دوند و تحرک دارند و این تحرک باعث می‌شود تنفس عمیق‌تری داشته باشند و آلودگی را بیشتر به داخل ریه‌هایشان ببرند. در زنگ ورزش هم در ضربان قلب بالاتر و تحرک بیشتر، باز هم تنفس عمیق‌تر است و آلودگی آسیب بیشتری دارد.» به گفته او تعطیلی مدارس، تبعات زیادی دارد و به‌همین‌دلیل دیگر مسئولان به‌راحتی مدارس را تعطیل نمی‌کنند: «پیش‌تر، هوا که آلوده می‌شد مدارس تعطیل می‌شدند اما در همین هفته‌های گذشته، آلودگی هوا در برخی شهرها بسیار شدید بود اما تعطیلی اتفاق نیفتاده است.» او می‌گوید کودکان و نوجوانان همانطور که در جامعه بی‌پناه‌اند، در مدارس هم پناه و صدایی ندارند: «مطالبه‌گری آنها با واسطه، محدود و با صدای پایین انجام می‌شود.»

داوری، آموزش‌وپرورش را متولی سلامت اجتماعی، فکری، ذهنی، روانی و سلامت جسمی دانش‌آموزان می‌داند: «مدرسه در ۱۲ سال باید تکلیف دانش‌آموز و خانواده را از نظر سلامت جسمی مشخص کند. باید مشخص باشد که دانش‌آموز از چه سطحی از سلامت جسمی برخوردار است و در نتیجه آن تربیت‌بدنی مناسب را دریافت کند.» به گفته او در مدارس روی نگرش دانش‌آموزان نسبت به بدن‌شان کار نمی‌شود، نگرش آنها مبهم می‌ماند و به‌همین‌دلیل آنها تا آخر عمر درگیر هویت جسمی می‌مانند: «نگرش آنها درباره چهره‌شان به‌عنوان بخش زیبایی، اندام‌شان به‌عنوان تناسب اندام و سلامت و قدرت‌شان دچار چالش می‌شود. آنها در هویت جسمی و ناتوانی در مدیریت نیازهای جسمی خودشان با چالش روبه‌رو می‌شوند و تا آخر عمر، این ضعف با آنها باقی می‌ماند؛ چون آموزش عمومی را ندیده‌اند.»

محمد جعفری
معاون تربیت بدنی و سلامت آموزش‌وپرورش:
یکی از محورهای تفاهم‌نامه فروردین‌ماه، ایجاد دو هزار و ۸۶۲ فضای ورزشی در قالب زمین چمن مصنوعی، کفپوش‌های روباز، تجهیز کلاس درس تربیت بدنی و تیپ پنجم سالن‌های ورزشی، تکمیل سالن‌های ورزشی سقف بلند و تعمیر، بهسازی و بهینه‌سازی برخی از فضاهاست

نگاه‌های بخشنامه‌ای

ورود تکنولوژی به زندگی کودکان سبب‌شده آنها تحرک کمتری در روزمره‌شان تجربه کنند. علیرضا تفکری، مدیر بازنشسته است و دراین‌باره به «هم‌میهن» می‌گوید: «بحث ورزش و تربیت‌بدنی غیر از اینکه سلامت جسمی دانش‌آموزان را پوشش می‌دهد، می‌تواند به تمرکز و فعالیت‌های آموزشی و یادگیری دانش‌آموزان کمک بسیاری بکند و در بحث یادگیری، باعث تمرکز و کاهش اضطراب می‌شود.» او با انتقاد از مرگ‌های دانش‌آموزی رخ‌داده در دوماه ابتدایی سال می‌گوید: «هر فردی را بدون آمادگی جسمانی و بدون نرمش‌دادن، به حرکات سختی مانند دویدن مجبور می‌کنند و ممکن است دچار ایست‌قلبی شود. این اتفاق برای چند دانش‌آموز رقم خورده و همه این موارد از سوءمدیریت و نگاه غلط مسئولان نسبت به زنگ ورزش نشأت می‌گیرد.» تفکری معتقد است، در بیشتر مدارس ما ورزش نادیده گرفته می‌شود: «گاهی زنگ‌های ورزش حذف می‌شود یا تبدیل به زمانی برای جبران عقب‌افتادگی دیگر درس‌ها می‌شود.» بعضی از معلمان ورزش هم کل زمان کلاس را با انجام یک تحقیق ورزشی خلاصه می‌کنند و زنگ‌های ورزش به علوم نظری تبدیل می‌شود: «در زمستان و زمانی که هوا سردتر می‌شود، بیشتر این اتفاق می‌افتد.» او با انتقاد از کمبود نیروی تخصصی تربیت‌بدنی می‌گوید: «ما مربی ورزشی به‌عنوان دبیر تخصصی تربیت‌بدنی، تربیت نکردیم و در بحث تربیت‌معلم در دانشگاه فرهنگیان، دبیر ورزشی خوب تربیت نکردیم.»

این درحالی است که زنگ ورزش برای تقویت عزت‌نفس بچه‌ها مفید است و نقطه شروعی برای مشارکت آنها در فعالیت گروهی است: «آنها می‌توانند در این کلاس تشویق شوند و احساس پیشرفت شخصی داشته باشند. این روش‌ها برای افزایش اعتمادبه‌نفس کاربرد دارد.» به اعتقاد تفکری، تربیت جسمی آنها هم در همین کلاس‌ها اتفاق می‌افتد: «اما از این فرصت استفاده نشده و نقش دبیران ورزش بیشتر با مبصر کلاس است. آنها یک توپ به دانش‌آموزان می‌دهند و اگر ناظر خوبی باشند، صرفاً نظم‌دهی دانش‌آموزان را انجام می‌دهند.» تفکری می‌گوید عمده دبیران ورزش این‌گونه‌اند، نه همه آنها: «من دبیر ورزشی را دیدم که روی اسکلت‌بندی و آناتومی بدن دانش‌آموزان کار می‌کرد و گزارش ماهانه به مدیر و خانواده می‌داد.» او از نگاه دانش‌آموزان به زنگ ورزش هم انتقاد می‌کند و درباره آن می‌گوید: «دانش‌آموزان هم به زنگ ورزش به‌عنوان زنگ تفریح و در رفتن از کلاس نگاه می‌کنند. برخی از دانش‌آموزان در زنگ ورزش حتی لباس ورزشی هم ندارند و زمانی که از آنها علت این موضوع را می‌پرسیم، می‌گویند می‌خواستیم صرفاً سر کلاس درس نباشیم.» تفکری معتقد است تمام این موارد به نظام آموزشی برمی‌گردد: «وزارت آموزش‌وپرورش و وزارت ورزش و جوانان باید شانه‌به‌شانه هم حرکت کنند و بهای زیادی به زنگ‌های ورزش و تربیت‌بدنی بدهند اما این اتفاق رخ نداده و باعث‌شده که در سطوح پایین‌تر هم این موضوع از اهمیت چندانی برخوردار نباشد.»

خبرسازان

تخلیه تهران جوک است

حسین آخانی، استاد دانشگاه تهران و فعال محیط‌زیست، در گفت‌وگو با رویداد۲۴ در واکنش به هشدارهای اخیر درباره احتمال تخلیه پایتخت، این طرح را «غیرعملی و شبیه جوک» توصیف کرد. او با اشاره به اجرای «استراتژی تخلیه تدریجی تهران» گفت که بحران آب تنها با اعتماد عمومی، اصلاح سیاست‌ها و توقف بارگذاری جمعیت قابل مهار است، نه با انتقال میلیون‌ها شهروند به شهرهای دیگر. به گفته آخانی، اگر هشدار اخیر رئیس جمهور درباره احتمال تعطیلی تهران به‌دلیل نبود آب به واقعیت تبدیل شود، باید توجه داشت که جامعه در وضعیت خاصی قرار خواهد گرفت. او با اشاره به مشارکت پایین مردم در انتخابات و انتقادات، نسبت به عملکرد دولت افزود که بیش از نیمی از جامعه در انتخابات اخیر شرکت نکردند و بسیاری از کسانی که به آقای پزشکیان رأی دادند نیز با نگاه انتقادی به میدان آمدند؛ همه اینها انتظار داشتند وعده‌های دولت تحقق یابد، اما این اتفاق نیفتاده است.

هشدار درباره متروکه‌شدن مدارس

مصطفی قادری، رئیس دانشکده علوم تربیتی دانشگاه علامه طباطبایی، در گفت‌وگو با ایلنا گفته هوش مصنوعی ساختار برنامه درسی، همچنین ساختار آموزش را در آینده‌ای بسیار نزدیک دگرگون خواهد کرد: «ما باید واقعاً هوشیار باشیم. دانش‌آموزان در گوشی‌های هوشمند روزانه هزاران نمودار، انیمیشن، عکس، تصویر و فیلم می‌بینند. روزانه ۹ میلیارد فیلم در یوتیوب دیده می‌شود که اکثر این کاربران، جوان‌اند. ما باید نظام آموزشی را باتوجه به این تکنولوژی‌ها، تغییر دهیم. حتماً نظام آموزشی باید مبتنی بر هوش مصنوعی تغییر کند. حتماً برنامه‌های درسی ما باید به‌سمت تحولاتی که هوش مصنوعی به‌وجود آورده است، حرکت کند. مسئولان و مدیران ارشد، وقت بسیار اندکی دارند.» او هشدار داد: «شاید حداکثر پنج تا ۱۰ سال وقت دارند تا مدارس را براساس تحولات قرن بیست‌ویکم بازسازی کنند تا مدرسه حفظ شود در غیر این‌صورت، مدارس ازدست‌می‌روند. واقعاً متروکه‌شدن مدارس، ایده‌ای بدبینانه‌نیست.»

شرکت ملی گاز ایران
شرکت گاز استان سیستان و بلوچستان (سهامی خاص)

تجدید آگهی فراخوان شرکت در مناقصه (عمومی، دو مرحله ای)

نوبت اول
شماره فراخوان: ۵۳/۲۰۲/۹۰۰

شرکت گاز استان سیستان و بلوچستان در نظر دارد اقلام مورد نیاز خود را با شرح مشخصات ذیل از طریق ارزیابی کیفی خریداری نماید.

۱.شرح کالا: رگولاتور اکسیال "۲ و "۴ و "۶ کلاس ۶۰۰ به شماره تقاضا: ۳۱۰۰۱۰۴۰۴۱
۲.نام و نشانی دستگاه مناقصه گزار: شرکت گاز استان سیستان و بلوچستان به نشانی استان سیستان و بلوچستان، زاهدان، بزرگراه خلیج فارس و تلفن ۶۰-۰۵۴۳۳۲۹۴۵۵۶
۳.حدود مبلغ برآورد اولیه: ۴۰,۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال
۴.نوع و میزان تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار: ضمانتنامه بانکی معتبر یا واریز وجه نقد به حساب شماره IR ۹۲۰۱۰۰۰۰۴۱۰۱۰۱۴۶۳۸۱۶۳۵۲۸ بانک مرکزی بنام پرداخت سایر منابع شرکت گاز استان سیستان و بلوچستان (این ضمانتنامه باید طبق آیین‌نامه تضمین برای معاملات دولتی، مصوبه شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹ هـ مورخ ۹۴/۹/۲۲ هیأت محترم وزیران، تهیه و ارائه گردد)، به مبلغ ۲,۰۱۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال (دو میلیارد و ده میلیون ریال)
۵.زمان توزیع اسناد مناقصه و استعلام ارزیابی کیفی: از روز یکشنبه ۱۴۰۴/۰۸/۱۸ تا ساعت ۱۶:۰۰ روز چهارشنبه ۱۴۰۴/۰۸/۲۱
۶.زمان بازگشت اسناد مناقصه و ارزیابی کیفی به همراه رزومه: تا ساعت ۹:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۰۸
۷.زمان گشایش پاکات فنی مناقصه (الف و ب): ساعت ۱۱:۰۰ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۱
۸.زمان گشایش پاکات مالی مناقصه (ج): ساعت ۱۱:۰۰ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۸
۹.مدت اعتبار پیشنهادات: به مدت سه ماه از تاریخ آخرین موعد تسلیم پیشنهاد
۱۰.کلیه مراحل برگزاری مناقصه از توزیع اسناد ارزیابی کیفی، بازگشت رزومه، دریافت اسناد مناقصه تا ارایه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیک دولت (ستاد) به آدرس https:\\Setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

- قابل ذکر است کلیه اسناد مناقصه میبایست در سامانه فوق بارگذاری گردد. پاکت تضمین مناقصه (پاکت الف) علاوه بر بارگذاری در سامانه ستاد ایران، باید به صورت دستی نیز تحویل امور قراردادهای شرکت گاز استان سیستان و بلوچستان گردد.
- اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص مناقصه و ارائه پاکت‌ها ۳۳۲۹۴۵۳۳-۰۵۴
- اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: ۱۴۵۶ و دفتر ثبت نامه ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸
- اسناد و فرم‌های موجود در سامانه تدارک الکترونیک دولت، میبایست تهیه، تکمیل و در سامانه https:\\Setadiran.ir بارگذاری گردد.
- متقاضیان می‌توانند برای رویت این آگهی به آدرس پایگاه اینترنتی www.nigc-sbgc.ir و https:\\Setadiran.ir نیز مراجعه نمایند.

شناسه آگهی: ۲۰۴۱۷۰۶

روابط عمومی شرکت گاز استان سیستان و بلوچستان